

Bogostužje

**v soseskah
Sv. Križa in
Sv. Mateja**

Št. 53

PREBAČEVO – HRASTJE

21. 2. 2016

Šli smo s teboj na goro, bili smo kot Peter, Janez in Jakob, zrli smo v tvoje obličje, ožarjeno s svetlobo, in slišali tvoj pogovor z Mojzesom. Premagal nas je spanec kot že tolikokrat prej in še tolikokrat pozneje. Nisi se odvrnil od nas, še vztrajneje si iskal našo bližino. Včasih te nismo prepoznali, preveč si nam bil podoben, navaden popotnik, utrujen in žejen. Zdaj vemo in razumemo, lepo je šotoriti pri tebi na mehkem vzglavju tvojih milosti.

K TEBI ŽELIM, MOJ BOG

Nekateri preživeli potniki s parnika Titanik, ki se je leta 1912 potopil na svoji prvi poti čez Atlantik, so pripovedovali, kako presunljivo in hkrati tolažilno so ob grozotnem potapljanju do neli zvoki ladijskega orkestra s pesmijo K tebi želim moj Bog. Ne vemo, koliko izmed 1513 potapljajočih se potnikov, je bilo pripravljenih na srečanje z Božjim sodnikom, saj je prišla nesreča nepričakovano. Mogoče so bili med potniki ljudje, ki niso Boga nikoli poznali. Morda so bili taki, ki so v vrtincu življenja

na Boga pozabili. Pravijo, da celo globoko verni ljudje v trenutku smrtne nevarnosti prej pomislijo na telesno rešitev, kot na dušo. Kako je potem z ljudmi, ki v življenju Boga odklanjajo ali vsaj ne mislijo nanj. Pri počasnem umiranju v bolezni, v nočeh brez spanja in polnih bolečin, je dosti verjetneje, da nam ta ali ona misel priključuje spomin na Boga, ali da nam dobra duša pripelje k postelji duhovnika s sveto popotnico. Danes ljudje več kot v prejšnjih časih umirajo nepričakovano. Vse mogoče nesreče zahtevajo iz leta v leto vse več žrtev. Ali so vsi ti ponesrečeni pripravljeni na srečanje z Bogom? Ali jim ob brzenju vlakov, ob hupanju avtomobilov, ob tuljenju siren ostane v zadnjem trenutku hrepenenje: K tebi želim moj Bog? Navadimo se pred vsako vožnjo priporočiti se dobremu Bogu. Molimo za vlakovodije, za šoferje, za mornarje in pilote, da bi tudi oni sami prosili Boga za varstvo na poti. Gotovo bi bilo manj nesreč, če bi z močno krščansko moralo sedali na svoja odgovorna mesta. Radi molimo za potnike, ki nepričakovano umirajo na trdih, morskih in zračnih cestah sveta. Naj bo čudovito lepa pesem K tebi želim moj Bog tudi naša molitev. Če bo misel na dobrega Boga v nas, nas ne bo nič presenetilo.

DVE OBLIČJI ISTEGA KRISTUSA

Ljudje se radi odločimo za dobro, a težko vztrajamo na poti dobrega. Velika preizkušnja na njej so ovire, zlasti trpljenje. Podobno kot je bilo z Jezusovimi učenci. Da bi jih opogumil, jih je vzel s seboj na visoko goro, kjer se je videz njegovega obličja spremenil. Pokazal jim je svoje veličastvo. Da bomo lažje razumeli ta evangelijski odlomek, se spomnimo drugega dogodka. Tik pred trpljenjem je Jezus zopet šel na goro molit, tokrat na Oljsko. Spet je vzel s seboj Petra, Janeza in Jakoba. Od groze je začel trepetati. Njegovo obličje ni sijalo, ampak krvavelo. Zato,

da se ob trpljenju ne bi pohujšali, je trem učencem na Gori pokazal svoje veličastvo ter trpečega in nemočnega Boga. Kot bi jim hotel reči: „Ko boste videli moj krvavi, razbičani in ponižani obraz, takrat se spomnite, kako je moje obličje sijalo v slavi na gori. Zato bi narobe ravnal vsak, ki bi se zazrl samo v trpečega Kristusa. Le trpeči Kristus bi bil nemočen človek. Pravilno gleda na Kristusa, kdor se zazre v njegov trpeči obraz v veri, da bo ta poveličan, in hvaležno časti poveličano obličje, ker je bilo to prej trpeče. Evangelij o Jezusovi spremeni na gori nam Cerkev daje v branjem v postnem čas, ko morda omagujemo v postnih prizadevanjih, da bi nas opogumila in bi nam pokazala, da naša postna odpoved in žrtev nista sami sebi namen, ampak vodita v poveličanje. Zato je današnja nedelja dan veselja in upanja. Če svoje trpljenje in prizadevanje za dobro združujemo z Jezusovo ljubeznijo, bodo ta sijala nekoč skupaj z njegovim poveličanim obličjem.

GODOVI IN SVETE MAŠE

FEBRUAR			
22 PONEDELJEK	Peter	18.00	Jernej Jagode
23 TOREK	Polikarp	18.00	Za zdravje
24 SREDA	Matija	18.00	Kajzerjevi in pozabljene duše
25 ČETRTEK	Valburga	18.00	Artur Naylor
26 PETEK	Aleksander	18.00	Tončka Perčič
27 SOBOTA	Gabrijel	18.00	Janez Novak
28 NEDELJA	3. postna nedelja	8.00 10.00	Marija Oblak Prebačevo Starši Hrastje

29 PONEDELJEK	Danijel	18.00	Starši Štibelj
MAREC			
1 TOREK	Albin	18.00	Vida Kadivec
2 SREDA	Neža	18.00	Pirčevi
3 ČETRTEK	Kunigunda	18.00	Vinko Vilfan, obletna
4 PETEK	Kazimir	18.00	Marija Oblak
5 SOBOTA	Hadrijan	18.00	Tončka Perčič
6 NEDELJA	4. postna nedelja	8.00 10.00	Janez Novak Franc Omers
7 PONEDELJEK	Perpetua	18.00	Janez in Alojzija Zevnik
8 TOREK	Janez od Boga	18.00	Anton, Albina, Franc Zajc
9 SREDA	Frančiška	18.00	Peter Bertoncelj
10 ČETRTEK	40. mučencev	18.00	Marija Novak Ribnikar
11 PETEK	Benedikt	18.00	Marija Megušar, obletna
12 SOBOTA	Inocenc	18.00	Jernej Dolinar
15 NEDELJA	5. postna nedelja	8.00 10.00	Marjeta Kadivec Pavletovi

Človeško dušo lahko primerjamo s cvetovi, ki rastejo na travi. Sonce obseva s svojimi žarki visoko, ponosno cedro, a boža tudi neznamenit cvet ob cesti. Tako razsvetljuje Božje sonce vsako dušo, bogato obdarovano s prednostmi, ali pa majhna in preprosta. (sv. Terezija D. J.)

